

Motion till riksdagen 2006/07:U244

av Anita Brodén (fp)

Bistånd och demokratiseringsprocesser

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Sverige bör ställa krav på att det svenska biståndet stärker samarbetsländernas demokratiska processer och ländernas egna prioriteringar för att bekämpa fattigdomen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regeringen bör vara uppmärksam på och agera om de krav som ställs i samband med multilateralt bistånd från Världsbanken och IMF inte skulle gynna och stärka demokratiseringsprocesser i samarbetsländerna.

Motivering

Biståndet är ett oerhört viktigt instrument för att bekämpa fattigdom och bidra till demokrati samt säkerhet i världen. Kraven på insatser för demokrati i biståndet ska vara tydliga i enlighet med alliansens gemensamma strategi för Sveriges nordiska, europeiska och globala engagemang i en föränderlig värld (januari 2006) och budgetproposition 2006/07:1.

Det svenska utvecklingssamarbetet ska tydligt länkas till samarbetsländernas demokratiska system och pågående demokratiseringsprocesser, enligt budgetproposition 2006/07:1. Biståndet ska vara effektivt, gynna demokrati och mänskliga rättigheter, och åtgärder mot korruption ska vara av högsta prioritet. Sveriges röst för att stödja demokratiska processer i samarbetsländerna bör vara stark.

Internationellt finns en samsyn kring att utvecklingsländer själva måste ha kontroll över och känna ägarskap av politiken för att fattigdomsbekämpning ska vara effektiv och för att medborgare ska kunna utkräva ansvar av de valda politikerna. Detta stärker en demokratisk utveckling. Sedan 1999 ska fattiga

Fel! Okänt namn på

länder, enligt instruktioner från Världsbanken och IMF, ta fram en egen strategi för hur de ska bekämpa fattigdom, s.k. Poverty Reduction Strategy Paper (PRSP). Strategin ska tas fram i brett samråd mellan regering, parlament och det civila samhället och på så sätt ägas av länderna själva.

Det finns i dag brister vad gäller demokratiskt valda parlamentarikers deltagande i utformning av politiken i utvecklingsländer, vilket bl.a. visas av Världsbankens och IMF:s oberoende utvärderingsorgan. Framsteg har gjorts med bl.a. Världsbankens nya riktlinjer för bl.a. ett ökat ägarskap av politiken i samarbetsländerna. Men det är samtidigt ett problem att givare, främst Världsbanken och IMF, ställer krav på reformer som inte utgår från ländernas egna demokratiskt framtagna prioriteringar i parlament och fattigdomsbekämpningsprocesser. Detta riskerar att försvaga redan svaga demokratier och att minska medborgares möjligheter att ställa politiker till svars för den förda politiken. Regeringen bör därför vara uppmärksam på och agera om de krav som ställs i samband med multilateralt bistånd från Världsbanken och IMF inte skulle gynna och stärka demokratiseringsprocesser i samarbetsländerna.

Stockholm den 30 oktober 2006

Anita Brodén (fp)